

- метод імітаційної гри (імітація певних ситуацій в процесі забезпечення фінансової безпеки підприємства і вивчення поведінки відповідного персоналу);
- технічні методи (застосування новітніх інформаційних технологій, комп'ютерної техніки, сучасних засобів криптографії і відповідних програм).

Таким чином, використання зазначених методів дозволяє комплексно вирішувати проблеми забезпечення фінансової безпеки підприємств та, при цьому, мінімізувати можливі фінансові втрати.

Використана література:

1. Колеватова А.В. Основні пріоритетні напрями та механізм забезпечення фінансової безпеки підприємства. Ефективна економіка № 10, 2016. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5186>
2. Ареф'єва О.В. Економічні основи формування фінансової складової економічної безпеки / Ареф'єва О.В., Кузенко Т.Б. //Актуальні проблеми економіки. – №1((91)). – 2009. – С. 98-103.

Ільїна О., к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна
Янченко А., студентка групи ОБД-18-2
ННІ Обліку, аналізу та аудиту
Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь, Україна

РЕЗЕРВИ ПОЛІПШЕННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

При збільшенню рівня життя населення, та достатку людей не обходиться без прогресу у сфері економіки, який супроводжується інвестиційними вкладками. Завдяки цьому в нашій країні зосереджується увага на спонукання активності інвестицій підприємств і фізичних осіб. Однак нині відомості бухгалтерського обліку та фінансової звітності є: нечіткі, неоднозначні, що і слугує причиною зменшення інвестиційної активності.

Теоретичні проблеми які стосуються економічної сутності інвестицій, їх обліку та оцінювання, досліджували такі закордонні і вітчизняні науковці як: В. Андрійчук [1], Т. Бень [2], В. Беренс, Г. Бірман, М. Бондарь [3], І. Бланк, О. Матрос [4], В. Федоренко [5] та інші. Інвестиційна діяльність обліку ґрунтується на міжнародній практиці принципів бухгалтерського обліку - базових концепціях, які покладено в основу відображення в обліку та звітності господарської діяльності підприємства, його активів, доходів, витрат, фінансових результатів; безперервності діяльності; грошового вимірювання [6]. Таким чином облік капітальних інвестицій забезпечує витрати на капітальне будівництво та надбання або утворення основних засобів, та інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів.

Взагалі інвестиційні організації обліку полягають у наступному:

1. Утворення чіткої класифікації операцій.
2. Проводити оцінювання інвестицій на дату утворення та втілення балансу
3. Здійснення документування операцій із інвестиціями
4. Впровадження аналітичного та синтетичного обліку у системі рахунків в облікових регістрах
5. Проведення підсумків обліку в журналах-ордерах
6. Здійснення інвентаризації ресурсів підприємств які є в наявності
7. Утворення внутрішнього контролю та аналізу правомірності щодо здійснення інвестицій.

Формами для інформаційної бази обліку інвестицій є :

1. Баланс.
2. Звіт про фінансові результати.
3. Звіт про рух грошових коштів
5. Примітки до річної фінансової звітності, де найголовнішим є відстеження змін за статтями цих форм.

За дослідженнями О. Матроса [4] на сьогоднішній день на внутрішньому ринку інвестиційного забезпечення наявні етапи обліку ресурсного забезпечення інвестування. В основному в обліку під час передінвестиційним етапом відбувається облік утворення інвестиційних ресурсів, під час інвестування – облік операцій з капітального інвестування, під час забезпечення віддачі інвестицій – облік результатів інвестиційної діяльності. Відповідно до першого етапу об'єктами бухгалтерського обліку діяльності підприємства із утворенням капітальних інвестицій утворюється облік майна підприємства та осередків його впровадження відповідно до основних класифікаційних ознак інвестиційних ресурсів. Під час другого етапу об'єктами облік є: будівництво нове та додаткове, надбання основних засобів, відновлення, поліпшення, капітальний ремонт основних засобів, утворення та здобуток нематеріальних активів. На кінцевому етапі об'єктами обліку є результати інвестиційної діяльності також збільшення необоротних активів на підприємстві, прибуток або збиток, отриманий внаслідок збуту об'єктів капітальних інвестицій.

Одним із етапу фінансування капітальних інвестицій є кредити банків, відсотки за користування якими національними стандартами бухгалтерського обліку передбачено списувати на витрати. Але, як показує практика інвестиційної діяльності, капіталізація витрат на сплату відсотків в деяких випадках є обґрунтованою, тому в вітчизняному обліку пропонується встановити два варіанти списання відсотків за кредитами [7], які ми бачимо на рис. 1.

Виходячи з рисунку 1 ми бачимо, що ставка за кредитом може бути фіксованою або змінюваною. Розмір відсотків, тип процентної ставки (фіксована або змінювана) і порядок їх сплати за кредитом визначаються в договорі, при цьому все залежить від: кредитного ризику; наданого забезпечення; попиту і пропозиції, які склалися на кредитному ринку; строку користування кредитом; розміру облікової ставки та інших факторів на дату укладення договору.

Суть **фіксованої** процентної ставки в тому, що вона є незмінною протягом усього строку кредитного договору.

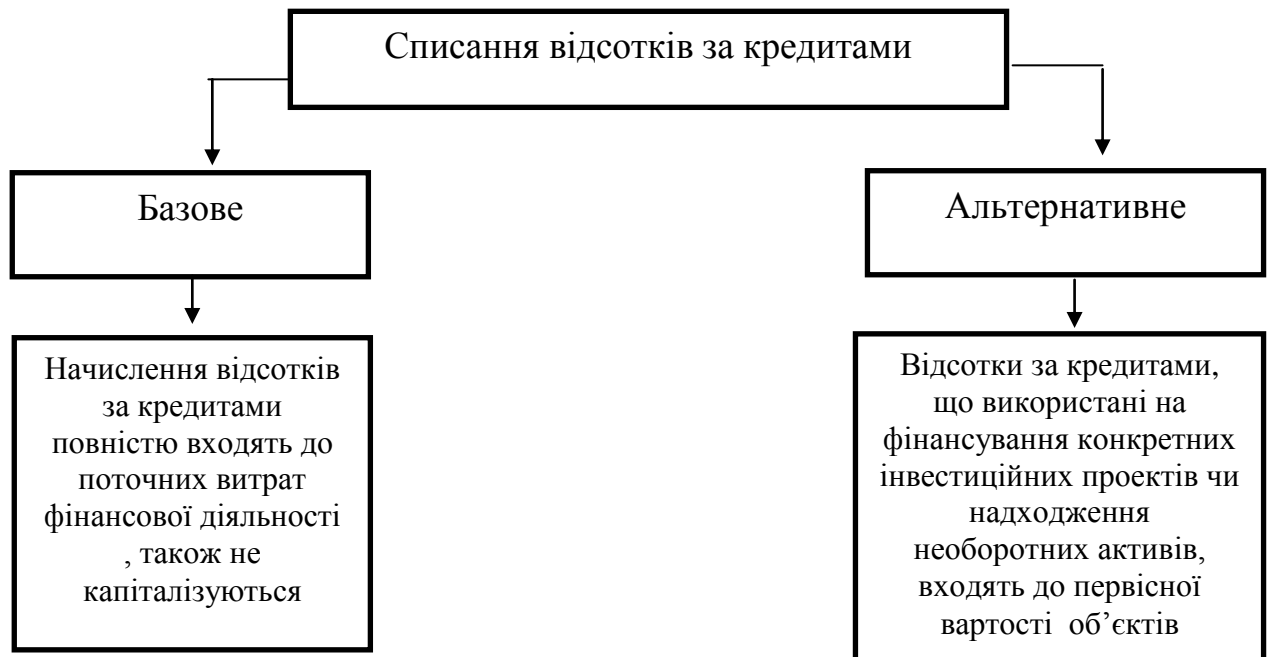

Рис. 1. Варіанти списання відсотків за кредитами [4]

Таким чином на підставі проведеного дослідження, ми дійшли до висновку, що утворення ефективної економічної політики внутрішніх підприємств в умовах ринкових відносин, що виникли в Україні, утворює необхідність для пошуку резервів поліпшення та управління розвитком господарської діяльності на основі активізації інвестування. На наш погляд, щоб покращити економічну ситуацію в країні, для залучення інвестицій підприємствам важливо здійснювати об'єктивну оцінку довгострокового майна й реалізованих інвестиційних проектів. Як правило, на практиці це створює основу при утворенні ринкової вартості підприємства загалом, тому питання адекватного обліку й аналізу інвестицій є особливо важливими на сучасному етапі.

Використана література:

1. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств: підручник. 2-ге вид., доповн. і переробл. К.: КНЕУ, 2002. 624 с.
2. Бень Т. Г. Методи визначення економічної ефективності інвестицій: порівняльний аналіз. Економіка України. 2006. № 6. С. 41–45.
3. Бондар М.І. Інвестиційна діяльність: методика та організація обліку і контролю. монографія. К.: КНЕУ, 2008. 256 с.
4. Матрос О.М. Облік і контроль капітальних інвестицій: теорія і практика здійснення. Збірник наукових праць ЧДТУ. 2008. Вип. 19. С. 261-264.
5. Федоренко В. Г. Шляхи підвищення ефективності інвестицій в Україні. К.: Науковий світ, 2003. 724 с.
6. Циган Р.М., Петрова Є.В. Особливості обліку і аналізу інвестиційної діяльності підприємств відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності. Кременчуцький державний університет. Економічні науки. Облік і аудит. URL : http://www.rusnauka.com/13_NPN_2010/Economics/65804.doc.htm
7. Мороз О. В., Карачина Н. П., Вітюк А. В., Жгун О. П. Облік реальних інвестицій та методичні основи аналізування інвестиційного процесу: проблемні питання. Вінницький

національний технічний університет. Економічні науки. Інвестиції: практика та досвід № 8/2017. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/8_2017/4.pdf

8. Нестеренко І.В. Актуальні проблеми обліку та аудиту інвестиційної діяльності підприємства. 2011. ХДУХТ, Харків. URL : <http://elib.hduht.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/3829/1/12.pdf>

Ільчук П., д.е.н., проф.,
Коць О., к.е.н., доц.
Національний університет «Львівська
політехніка», м. Львів, Україна

СОЦІАЛЬНА ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ПРОЕКТІВ

Вступ. Сучасні глобальні умови розвитку чинять визначальний вплив на розвиток економічних систем. Такі зміни чітко прослідковуються також і в управлінні проектами. Зокрема, відбувається зміна концептуальних підходів: управління проектами у більшій мірі базується на концепції безпеко-орієнтованого управління, тоді як використання концепції ціннісно-орієнтованого управління втрачає позиції. Такі зміни викликані як глобальними кліматичними змінами, іншими екологічними чинниками, а також посилення важливості інтересів людини у сучасному суспільстві. Також все більше науковців розглядають безпеку проектів як окрему категорію у проектному менеджменті [4, с. 51-52]. Тому, актуальність наукових досліджень усіх аспектів безпеки проектів є безумовною, а спектр напрямів досліджень у сфері безпеки проектів суттєво розширюється.

Основний текст. Варто зазначити, що розуміння науковцями безпеки як проектів, так і організацій, доволі часто кардинально відрізняється. Можна виокремити три основні підходи до трактування безпеки: 1) поєднання інформаційної та функціональної безпеки (яка у свою чергу класифікується на окремі види за функціональними ознаками) [5, с. 114]; 2) ототожнення безпеки з економічною безпекою (яка у свою чергу класифікується на окремі види за функціональними ознаками) [7, с. 260]; 3) трактування безпеки як комплексної категорії (із виокремленням понять «безпека проекту» та «безпека продукту», а також диференціації безпеки проекту за функціональними ознаками) [2, с. 355-356].

Таким чином, базуючись на третьому підході, як найбільш комплексному, трактування безпеки проекту доцільно здійснювати як стану проекту, у якому забезпечено: здатність до безперешкодного виробництва та реалізації продукції (товарів і послуг) проекту; збереження, розвиток трудового потенціалу проекту в межах узгодженості з цілями; захищеність від екологічних загроз та відсутність недопустимих збитків для навколишнього середовища.

Усі аспекти управління, пов'язані із збереженням та розвитком трудового потенціалу проекту стосуються забезпечення соціальної безпеки проекту.